

3. Technische voorschriften

3.1. Aangezien een Europese norm voor drukvaten van eenvoudige vorm ontbreekt, heeft de Commissie een technische bijlage moeten uitwerken die in sommige gevallen evenwel op de internationale normen (ISO, CEN, EURONORM . . .) of op de hiermee overeenkomende nationale normen (BSI, DIN, AFNOR . . .) gebaseerd is.

3.2. In deze bijlage is de Commissie zeer diep op technische details ingegaan. Deze bijlage omvat voorschriften die moeten worden nageleefd ten aanzien van een groot aantal aspecten van de construc-

tie van die producten en ten aanzien van de afmetingen. Men kan zich afvragen of het niet beter was geweest aan te geven welke resultaten moeten worden bereikt in plaats van zeer diep op technische details in te gaan.

3.3. In elk geval dringt het Comité er bij deze gelegenheid bij de Commissie met klem op aan, het systeem van de door de fabrikant verrichte kwaliteitscontrole bij de constructie te erkennen; voor deze erkenning zouden uiteraard bepaalde criteria moeten gelden; hierdoor zou in elk geval de EEG-keuringsprocedure worden vereenvoudigd, waardoor de controlekosten weer worden gedrukt.

Gedaan te Brussel, 12 december 1979.

*De Voorzitter
van het Economisch en Sociaal Comité*

Raffaele VANNI

Advies inzake een voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende de harmonisatie van de procedures voor de uitvoer van goederen

De tekst waarop de adviesaanvraag betrekking heeft is bekendgemaakt in *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* nr. C 201 van 10 augustus 1979, blz. 6.

A. JURIDISCHE GRONDSLAG VAN HET ADVIES

Op 3 augustus 1979 heeft de Raad besloten het Economisch en Sociaal Comité overeenkomstig de bepalingen van artikel 198 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap over bovengenoemd voorstel te raadplegen.

B. ADVIES VAN HET ECONOMISCH EN SOCIAAL COMITÉ

Het Economisch en Sociaal Comité heeft beraadslaagd over zijn advies inzake vorennoemd onderwerp tijdens zijn op 12 en 13 december 1979 te Brussel gehouden 174e zitting.

Dit advies luidt als volgt:

HET ECONOMISCH EN SOCIAAL COMITÉ,

en dienstverlening met het opstellen van een advies inzake dit onderwerp te belasten,

Gezien het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, met name artikel 198,

Gezien het door de Afdeling voor industrie, handel, ambacht en dienstverlening tijdens haar vergadering van 26 november 1979 opgestelde advies,

Gezien de adviesaanvraag van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 3 augustus 1979,

Gezien het mondelinge verslag van de heer Marvier, rapporteur,

Gezien het besluit van zijn Bureau van 25 september 1979, de Afdeling voor industrie, handel, ambacht

Gezien de beraadslagingen tijdens zijn 174e zitting van 12 december 1979,

BRENGT VOLGEND ADVIES UIT,

dat met algemene stemmen werd goedgekeurd.

1. Algemene opmerkingen

1.1. Het Comité stemt in met het door de Commissie genomen initiatief om gemeenschappelijke regels voor de bij uitvoer van goederen toe te passen procedures vast te leggen. Het spreekt vanzelf dat de invoering van identieke procedures op dat gebied een enorme vooruitgang voor de exporteurs zou betekenen. Het Comité herinnert evenwel nogmaals aan zijn reeds meermalen naar voren gebrachte opmerking dat een richtlijn die wel bindend is ten aanzien van het resultaat, maar niet ten aanzien van de middelen, minder geschikt is voor de harmonisatie van de procedures, welke namelijk middelen zijn. Het Comité erkent wel dat het beoogde resultaat met een nauwkeurige en gedetailleerde richtlijn sneller kan worden bereikt, maar toch spreekt het de wens uit dat uiteindelijk een communautaire verordening en een gemeenschappelijke procedure worden vastgesteld; men mag zich niet tevreden stellen met beleidslijnen die ongetwijfeld waardevol zijn, maar de Lid-Staten toch vrij laten uiteenlopende documenten op diverse wijzen te gebruiken en verschillende eisen inzake garanties of formaliteiten te stellen. Op deze kwestie komt het Comité in de Bijzondere opmerkingen terug.

1.2. Toch stelt het Comité met voldoening vast dat de richtlijn — indien zij in praktijk wordt gebracht — aanzienlijke vooruitgang mogelijk maakt.

Afgezien daarvan constateert het Comité dat met een richtlijn met vrijwel dezelfde inhoud, maar anders uitgewerkt, snellere vooruitgang mogelijk zou zijn geweest.

1.3. De tekst valt namelijk in twee grote delen uiteen: het eerste deel heeft betrekking op de algemene regeling voor de uitvoer en het tweede deel omvat „Bijzondere regelingen”. Onder deze laatste, enigszins vage titel vallen de zogenaamde vereenvoudigde procedures.

Het Comité ziet in dat een algemene procedure voor de uitvoer, waarbij ondernemingen of personen die geregeld of slechts af en toe goederen uitvoeren, geen voorafgaande formaliteiten moeten vervullen, in stand moet worden gehouden.

1.4. Toch had het liever gezien dat de vereenvoudigde procedures niet als bijzondere gevallen, maar als gewone communautaire procedures werden beschouwd.

Het Comité constateert overigens dat dergelijke procedures in diverse landen reeds op ruime schaal zijn

ingevoerd en algemeen worden toegepast. Het is gewenst, deze procedures ook in andere Lid-Staten ingang te doen vinden.

1.5. Het Comité constateert dat ook de Commissie hiernaar streeft. Om een en ander duidelijk tot uiting te brengen, zou het huidige opschrift van titel II (Bijzondere regelingen) moeten worden vervangen door „Vereenvoudigde regelingen”.

1.6. In het algemeen merkt het Comité op dat het wellicht eenvoudiger zou zijn geweest een richtlijn op te stellen met betrekking tot de uitvoer van goederen waarbij geen bijzondere controles vereist zijn (waarvoor bij voorbeeld alleen BTW-vrijstelling geldt) en de formaliteiten met betrekking tot producten die een bijzondere controle vergen (bij voorbeeld de onder het gemeenschappelijk landbouwbeleid vallende producten) in een afzonderlijke tekst te behandelen.

2. Bijzondere opmerkingen

2.1. Vierde overweging

Deze overweging is te beperkend gesteld. Wat de procedures betreft, bevinden de Lid-Staten zich op een verschillend peil. Daarom wordt voorgesteld de tekst als volgt te doen luiden:

„Overwegende dat de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de Lid-Staten procedure-regels voor de uitvoer van goederen omvatten, welke in vele gevallen uitsluitend op nationale overwegingen zijn afgestemd, waardoor hierin geen rekening wordt gehouden met de eisen van de douane-unie waarop de Gemeenschap is gegrondvest;”.

2.2. Artikel 1, lid 2, sub a)

Het is wenselijk, in de uitvoeringsverordeningen te verwijzen naar de reeds bestaande definities van respectievelijk het geografisch grondgebied en het douanegebied van de Gemeenschap.

2.3. Artikel 6, laatste alinea

Het Comité spreekt de wens uit dat duidelijker wordt aangegeven in welke gevallen de douanediensten de indiening van een nieuwe verklaring kunnen verlangen.

2.4. Artikel 7

Het Comité stelt met voldoening vast dat in lid 1 in beginsel wordt neergelegd dat een verklaring kan

worden geannuleerd „zolang de goederen het grondgebied van de Gemeenschap niet hebben verlaten”.

Gezien de vaststelling van dit beginsel, zou het Comité gaarne zien dat de tekst van de daarop volgende leden van dit artikel wordt vereenvoudigd.

Het Comité spreekt de wens uit dat de in lid 4 vastgestelde termijn tussen de indiening van de douane-aangifte en de werkelijke uitvoer van de goederen, op een uniforme en redelijke wijze wordt vastgesteld en niet — zoals thans het geval is — door de bevoegde autoriteiten wordt bepaald.

Wat het artikel in zijn geheel betreft, zou het Comité gaarne zien dat er in de definitieve tekst en in de uitvoeringsverordeningen rekening mee wordt gehouden dat in douaneopzicht volkomen regelmatige zendingen in verband met problemen van commerciële aard dikwijls op het laatste ogenblik gewijzigd of geannuleerd moeten worden.

2.5. *Titel II „Bijzondere regelingen”*

Het Comité herhaalt zijn in de Algemene opmerkingen reeds naar voren gebrachte wens dat het opschrift van deze titel door „Vereenvoudigde regelingen” wordt vervangen.

2.6. *Artikel 14, lid 1*

Volgens deze bepaling moeten de Lid-Staten de in titel II opgenomen vereenvoudigde procedures toepassen „voor zover hun administratieve organisatie dit toelaat”.

Het Comité constateert evenwel dat deze bepalingen volgens de Commissie een dwingend karakter moeten hebben en dat een strikte toepassing ervan zal worden nagestreefd. Het vreest echter dat deze tekst in zijn huidige vorm niet op deze wijze zal worden uitgelegd. Het dringt er bij de Commissie op aan, de tekst zo te stellen dat binnen een redelijke termijn concrete resultaten kunnen worden bereikt. De Lid-Staten zouden ertoe moeten worden verplicht, de nodige maatregelen met het oog op de toepassing van de vereenvoudigde regelingen te nemen.

2.7. *Artikel 15*

In andere adviezen heeft het Comité er reeds op gewezen dat de omschrijving „onmiddellijke nabijheid van de grens” uiterst vaag is. Beter zou zijn te spreken van „de exploitatie van gronden die wel aan beide zijden van een grens gelegen zijn, maar vanuit economisch oogpunt één geheel vormen”.

2.8. *Artikel 16, lid 3*

Het kan verbazing wekken dat bij uitvoer als algemene regel wordt gesteld dat „de bevoegde autoriteiten (...) kunnen verlangen dat er een zekerheid wordt gesteld, waarvan zij de vorm en het bedrag bepalen”. Dit voorschrift is begrijpelijk wanneer het gaat om goederen waarvoor restituties worden toegekend, maar het is abnormaal dat bij voorbeeld bij gewone uitvoer van industrieproducten borgstelling of consignatie wordt geëist. Het Comité ziet in dat de exporteur bij uitvoer op basis van handelsdocumenten de schriftelijke verbintenis moet aangaan, later de vereiste aanvullende inlichtingen te verstrekken. In dat geval bestaat de „zekerheid” echter uit een eenvoudige handtekening. De tekst van dit lid zou dus moeten worden herzien, te meer daar het in de verschillende Gemeenschapstalen op uiteenlopende wijze uitgelegd kan worden.

Deze opmerkingen gelden eveneens voor artikel 19, lid 9.

2.9. *Artikel 17, tweede alinea*

Het Comité wijst erop dat het vermelden van de tariefpost, bestaande uit Arabische en Romeinse cijfers, hoofdletters en kleine letters (bij voorbeeld 84.25 A I b) i) bezwaren heeft. Dergelijke aanduidingen zijn niet rationeel en leveren moeilijkheden op bij computerverwerking. Het Comité zou liever zien dat de uitsluitend uit cijfers bestaande statistiek-nomenclatuur wordt gebruikt.

Het wijst in dat verband op het belang van een algemene toepassing van de communautaire nomenclatuur (NIMEXE), die in alle gevallen in de plaats moet komen van de basisnomenclatuur welke op nationaal, en zelfs op communautair vlak (gemeenschappelijk landbouwbeleid) wordt uitgewerkt.

Deze opmerking geldt eveneens voor artikel 19, lid 2, en artikel 20, lid 2, sub b).

Voorts wijst het Comité erop dat het in bepaalde gevallen moeilijk kan zijn bij de indiening van de oorspronkelijke aangifte de hoeveelheid te vermelden. Het zou gaarne in de uitvoeringsverordeningen bepaald zien dat de nettohoeveelheid in ieder geval moet worden medegedeeld alvorens de goederen het douanebureau verlaten waar zij werden aangegeven.

2.10. *Artikel 19, lid 2, eerste alinea en volgende*

Er kan worden ingestemd met de procedure waarbij toestemming tot het uitvoeren van goederen kan worden verleend op vertoon van een handelsdocument aan de hand waarvan de goederen kunnen worden geïdentificeerd.

Toch dient deze regeling zo soepel mogelijk te worden gehouden. Het bij de uitvoer beschikbare document kan namelijk zeer verschillend zijn naar gelang van de aard van de goederen of de organisatie van de onderneming die de goederen uitvoert. In bepaalde gevallen zal het geen douanedocument, maar een administratief document zijn, zoals bij

voorbeeld een kwaliteitsattest, een verklaring inzake het gevaarlijke karakter van de goederen, enz. Het belangrijkste is dat de goederen en de zending met behulp van de in dit document opgenomen gegevens kunnen worden geïdentificeerd. Daarom wordt voorgesteld te spreken van „alle commerciële of andere documenten”.

Gedaan te Brussel, 12 december 1979.

*De Voorzitter
van het Economisch en Sociaal Comité*

Raffaele VANNI

Advies inzake een voorstel voor een verordening (EEG) van de Raad tot tweede wijziging van Verordening (EEG) nr. 222/77 betreffende communautair douanevervoer

De tekst waarop de adviesaanvraag betrekking heeft is bekendgemaakt in *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* nr. C 241 van 26 september 1979, blz. 6.

A. JURIDISCHE GRONDSLAG VAN HET ADVIES

Op 24 september 1979 heeft de Raad besloten het Economisch en Sociaal Comité overeenkomstig de bepalingen van artikel 198 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap over bovengenoemd voorstel te raadplegen.

B. ADVIES VAN HET ECONOMISCH EN SOCIAAL COMITÉ

Het Economisch en Sociaal Comité heeft beraadslaagd over zijn advies inzake voornoemd onderwerp tijdens zijn op 12 en 13 december 1979 te Brussel gehouden 174e zitting.

Dit advies luidt als volgt:

HET ECONOMISCH EN SOCIAAL COMITÉ,

Gezien het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, met name artikel 198,

Gezien het verzoek om advies van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 24 september 1979,

Gezien het besluit van zijn Bureau van 25 september 1979, de Afdeling voor industrie, handel, ambacht en dienstverlening met de voorbereiding van een advies inzake dit onderwerp te belasten,

Gezien het door de Afdeling voor industrie, handel, ambacht en dienstverlening tijdens haar vergadering van 28 november 1979 opgestelde advies,

Gezien het mondelinge verslag van de heer Marvier, rapporteur,

Gezien de beraadslagingen tijdens zijn 174e zitting van 12 december 1979,

BRENGT VOLGEND ADVIES UIT:

dat met algemene stemmen werd goedgekeurd.

1. Algemene opmerkingen

1.1. Het Comité stemt in met het streven van de Commissie naar vereenvoudiging van de regeling inzake het communautair douanevervoer, dat de ruggesgraat van het communautaire handelsverkeer